

Govor potpredsjednika Hrvatskoga sabora i izaslanika predsjednika Hrvatskoga sabora akademika Željka Reinera na svečanoj sjednici Fakultetskog vijeća Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i obilježavanja 350. obljetnice postojanja KBF

**11. ožujka 2019., 11.30 sati
Nadbiskupijski pastoralni institut u Zagrebu**

Poštovani predsjedniče Vlade, uzoriti kardinale Bozaniću, poštovani rektore Boras, poštovani dekane Cifrak, kolege profesori, poštovani uzvanici,

čast mi je i zadovoljstvo da vas mogu pozdraviti danas na ovoj svečanoj sjednici u ime predsjednika Hrvatskoga sabora, svih zastupnika i u svoje osobno ime, i čestitati na veličanstvenoj obljetnici postojanja Katoličkoga bogoslovnog fakulteta – najstarije, i to ne samo crkvene, nego i uopće hrvatske visokoškolske ustanove. Prije točno 350 godina car i kralj Leopold I. posebnom je poveljom tadašnju Akademiju upisao u generalne studije zemalja habsburške krune s pripadnim sveučilišnim pravima i povlasticama.

Poštovanim sveučilišnim profesorima, svim djelatnicima, a ponajprije studentima želim mnogo uspjeha u daljnjem radu te ispunjenje profesionalnih i privatnih ciljeva.

Svaki čovjek ima težnju za nečim što ga nadilazi, a ta se težnja najviše vidi u svakodnevnom životu u kojemu prepoznajemo da nas ne zadovoljavaju čisto materijalne vrijednosti, nego se osjećamo ispunjenijima tek onda kada ostvarujemo uzvišenije ciljeve. Mi vjernici bismo rekli da je to čežnja za Bogom, za nečim što nam je on upisao u srce. I upravo Katolički bogoslovni fakultet pruža svojim polaznicima da, osim artikuliranja te čežnje i znanstvenih istraživanja u području teologije, kroz unaprjeđenje ekumenizma i razgovor sa svim kršćanima te promicanje dijaloga s nekršćanima i onima koji ne vjeruju ispune svoju težnju za uzvišenim ciljevima.

Svi vi, članice i članovi Fakultetskog vijeća, dali ste izniman doprinos osobnom razvitku i unapređivanju obrazovanja vaših studenata. Svojom željom za prenošenjem znanja i iskustava doprinijeli ste razvitku sposobnosti, znanja i vještina naših mladih željnih učenja.

Kao znanstvenik i sveučilišni profesor želio bih vam zahvaliti što mlade ljude učite filozofsko-teološkim znanostima te na taj način unaprjeđujete spoznaju istine o kršćanskoj Objavi. Hvala vam što popularizirate i promovirate znanost te stvarate i oblikujete buduće nositelje našeg društva.

Kad pomislim na vaš fakultet prvo mi padne na pamet riječ kovačnica. Svjestan sam da većina vas zna da je to ujedno i naslov knjige Sv. Josemaria Escriva koji je u njoj napisao: „Kako da ne bih uzeo tvoju dušu - to čisto zlato – pa da je stavim u kovačnicu, da je obrađujem vatrom i čekićem, dok iz tog sirova zlata ne nastane sjajan ukras koji treba darovati mojemu Bogu, Tvojemu Bogu?“ Tako je i ovaj fakultet sa svojim profesorima svojevrsna kovačnica mladih duša koje oblikujete da bi bili što sličniji svome Stvoritelju, da i rese dobrotu, milosrđe, nesebičnost, požrtvovnost, ljubav prema bližnjem, posebno onima potrebitima.

No prije svega zahvalio bih vam što ste pedagozi. Činjenica jest da se nalazimo na početku 4. industrijske revolucije. Moderne tehnologije razvijaju se neviđenom brzinom, no prati li ih istim tempom naša sposobnost potpune spoznaje posljedica tih modernih tehnologija? Ovo prijelazno razdoblje četvrte industrijske revolucije predstavlja veliki društveni, gospodarski, pa i politički izazov. To se itekako odnosi i na Bogoslovni fakultet. Sv. Otac papa Franjo rekao je prije nekih četiri godine: „Katoličke akademske ustanove ne smiju se izolirati od svijeta već moraju hrabro ući u aeropag današnjih kultura i ući s njima u dijalog, svjesni dara kojeg mogu svima dati.“

Duboko vjerujem da su nastavnici arhitekti budućih društava. Izravno oblikujemo mlade umove, otvaramo im vidike i učimo ih odgovornosti, granicama, moralnim vrijednostima, ali također i kritičkom razmišljanju te altruizmu.

Obrazovanje, znanost, inovacije te duhovni i kulturni rad ključ su uspjeha svakog društva. U naravi svakog čovjeka je težnja za znanjem. I stoga, danas kada javnim prostorom dominiraju banalnost i senzacionalizam, izokrenute vrijednosti, lažne vijesti i promoviranje uspjeha bez teškog rada – naša zajednička obveza je naglašavati tu težnju za znanjem, prikazati važnost znanosti široj javnosti, promovirati ju, naravno uključujući i teologiju, predstaviti ju mladim ljudima živom, a ne suhoparnom i nerazumljivom. Ono što trebamo jest obrazovati cjelovitu ljudsku osobu koja svojim duhovnim, intelektualnim i moralnim

vrlinama i kompetencijama može pridonijeti rastu Božjega kraljevstva na zemlji i zajedničkomu dobru cijeloga hrvatskoga društva.

Hrvatska pripadnost kršćanskomu civilizacijskom krugu zemalja iznjedrila je cijeli niz intelektualaca i znanstvenika koji su svojim djelovanjem pridonijeli napretku ne samo naše zemlje nego i cijeloga čovječanstva: od Hermana Dalmatina preko Fausta Vrančića do Ruđera Boškovića, da nabrojim tek nekoliko velikana. Znanost je uvijek u službi razvitka. Ona, kao i vjera, traga za istinom. Vjera i znanost nikako nisu suprotstavljene, kao što neki neupućeni misle. Crkva pak ispravno upozorava da znanstveni napredak mora uvijek voditi računa o središnjoj ulozi te o vrijednosti i dostojanstvu čovjeka.

Odgovornost za očuvanje i jačanje katoličkog i hrvatskog identiteta – naših temeljnih vrijednosti, a time i države i nacije u cjelini, složena je zadaća, no Katolički bogoslovni fakultet je to odavno prepoznao i uspješno stvara društveno odgovorne intelektualce. Hvala vam na tome!